

Pořad bohoslužeb

Farnost Křtiny: farní kostel, Březina a Bukovinka; farní kostel Babice
od 27.11. do 4.12. 2016

Neděle 27.11. - 1. ADVENTNÍ roku „A“, památka sv. Vergila se liturgicky neslaví, jmeniny má Xénie

7:30 KŘTINY - za Boží požehnání pro rodinu - o Lubomír a Babice v 10:45h

10:30 KŘTINY - za Karla a Alenu Seidelovy - o Jan

9:00 BUKOVINKA - za živou a zemřelou rodinu Čapkovu a Zapletalovu - o Lubomír

9:00 BŘEZINA - za rodinu Bujtarovu a Ševčíkovu - o Jan

Pondělí 28.11. - v církv. kalendáři je památka sv. Mansueta (Miloslava), podle občanského kalendáře má jmeniny René

7:30 KŘTINY - za zemřelou Alenu Meluzínovu - o Jan

14:30 pohřeb Aleny Meluzínové - o opat Kosík

18:15 MODLITBY MATEK

Úterý 29.11. - sv. Saturnina, Zina

7:30 KŘTINY - na úmysl poutníků - o Jan

Středa 30.11. - sv. Ondřeje (svátek má i každá Andrea=Ondřejka), Ondřej

7:30 KŘTINY - za farníky, zvláště za nemocné - o Jan

16:00 BŘEZINA - za Karla Klváčka a duše v očistci

Čtvrtek 1.12. - sv. Edmunda Kampiána, Iva; 16:00 Netín fara Kolping

7:30 KŘTINY - na úmysl poutníků - o Jan

9:00 SANTINI - na úmysl poutníků - o Lubomír

17:00 BUKOVINKA - za - o Lubomír

Pátek 2.12. - sv. Bibiány (Blanky), Blanka; adorace a svátost smíření od 15 hodin, pak až do 22 hodin

6:45 KŘTINY - na dárce a dobrodince chrámu Páně od jeho založení - o Jan

18:00 KŘTINY - za pěstounské rodiny - o Jan

Sobota 3.12. - sv. Františka Xaverského, Svatoslav

6:45 KŘTINY - na poděkování za 80 let života - o Jan

13:00 KŘTINY - křest Lukáše Buršíka z Habrůvky - o Jan

15:30 KŘTINY - růženec a 1. sobota - o Pavel Kopecký z Čebína

Neděle 4.12. - 2. ADVENTNÍ roku „A“ - sv. Jana Damašského nebo **sv. Barbory**, Barbora

7:30 KŘTINY - za Boží požehnání pro celou rodinu a duše v očistci - o Jan

10:30 KŘTINY - za živou a + rodinu Zapletalovu - o Jan

9:00 BUKOVINKA - za Aloise a Františku Pořízkovy a živou a zemřelou rodinu - o Lubomír

9:00 BŘEZINA - za Štefana Vargu a za Ladislava a Annu Šíblovy - o Jan

12:30 KŘTINY - křest Elišky Barbory Pekařové z Vilémovic - o Lubomír

14:14 KŘTINY - svatý Mikuláš naděluje v kostele

OHLÁŠKY 27/11:

ČÍST VŠUDE:

1 V sakristii můžete podepsat petici na obranu rodiny. Je potřeba napsat i číslo občanského průkazu. Každý podpis má svou cenu.

2 Svátky v týdnu: ve středu je sv. Ondřeje, pátek a sobota jsou první v měsíci, v sobotu je sv. Františka Xaverského, příští neděli sv. Barbory. Začíná doba adventní, v ní budeme po Tajemství víry odpovídat: Kdykoli jíme tento chléb a kdykoli pijeme tento kalich.... Začínáme sami.

3 Pohřeb paní Aleny Meluzínové je v pondělí ve 14:30 hod. Odpočinutí věčné dej jí, Pane ...

4 Příští neděle je druhá adventní a do Křtin do kostela přijde opravdický svatý Mikuláš ve 14 hod. a 14 min.

JEN VE KŘTINÁCH

Mše svaté jsou každý den v 7:30, ale v pátek a v sobotu už o ¾ na 7, tedy v 6:45 hodin. V pátek bude ještě v 18 hodin a od 15 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření. Adorace bude do 22 hodin. Na první sobotu se začneme modlit růženec v 15:30 hodin a pak je mše svatá. Příští neděli bude v 7:30 za

Boží požehnání pro celou rodinu a duše v očistci a v 10:30 za živou a + rodinu Zapletalovu. U adventního věnce si můžete vzít listy pro duchovní dárky Pánu Ježíši k jeho narozeninám.

JEN V BŘEZINĚ Ve středu je mše svatá v 16 hodin, příští neděli bude v 9 za Štefana Vargu a za Ladislava a Annu Šiblovy.

JEN V BUKOVINCE Ve čtvrtek je mše svatá v 5 hodin večer za farníky, příští neděli v 9 hodin za Aloise a Františku Pořízkovy a živou a zemřelou rodinu.

Skončil rok milosrdenství, ale my si připomeneme 5. skutek tělesného milosrdenství: Navštěvovat nemocné

Při křížové cestě s papežem Františkem v Krakově byl tento 5. skutek tělesného milosrdenství - Navštěvovat nemocné - spojen s modlitbami u 5. zastavení: Šimon Kyrénský pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

I.)

Nejprve si poslechneme Slovo Boží: Čtení z 1. listu svatého apoštola Pavla Soluňanům (1. Sol 5,13-18)

Žijte mezi sebou v pokoji. 14 Klademe vám na srdce, bratří, kárejte neukázněné, těšte malomyslné, ujímejte se slabých, se všemi mějte trpělivost. 15 Hleďte, aby nikdo neoplácel zlým za zlé, ale vždycky usilujte o dobré mezi sebou a vůči všem. 16 Stále se radujte, 17 v modlitbách neustávejte. 18 Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás.

II.)

Následuje vlídný příběh ze strany 37 - Oči rukou - o děvčátku, které trpělo strachem ze tmy, dokud jí teta vlídně neukázala, jak si má na tmě zvyknout.

Marina byla dívenka, která měla velký strach ze tmy. Když se zhaslo světlo, všechny věci a stíny získávaly v jejích očích podobu strašlivých příšer. Ačkoliv jí rodiče každý den s velkou trpělivostí vysvětlovali, že to nejsou příšery, a Marina tomu rozuměla, strachu se stále nemohla zbavit. Jednoho dne přijela na návštěvu teta Valérie, obdivuhodná žena, která byla široko daleko známa pro svou statečnost; podnikla mnoho cest a zažila mnohá dobrodružství, o nichž se dokonce napsaly knihy. Marina měla chuť přemoci strach, a tak se tety zeptala, jak je možné, že je tak statečná a zda se někdy bála. „Mockrát, Marino. Vzpomínám si, že když jsem byla malá, strašně jsem se bála tmy. Nemohla jsem zůstat po tmě ani na chvíli.“ Dívenku tetina slova velmi zaujala. Jak je možné, že tak statečná žena mohla někdy mít strach ze tmy? „Marino, povím ti tajemství. Statečnosti mě naučily slepé děti. Nic nevidí, a tak kdyby neobjevily tajemství toho, jak nemít strach ze tmy, byly by pořád moc vyděšené.“ „To je pravda!“ vykřikla Marina se zaujetím. „Řekneš mi to tajemství?“ „Samozřejmě! Tajemství spočívá v tom, že si musíš vyměnit oči. Protože slepí nevidí, místo očí si pomáhají rukama. Pokud chceš ty překonat strach ze tmy, musíš stejně jako oni zavřít oči a používat ruce. Mám pro tebe návrh až půjdeš spát, zhasneš světlo, a jestliže ti něco bude nahánět strach, zavři oči, opatrně vstaň a snaž se vidět očima svých rukou to, co ti nahání strach. Ráno mi řekneš, jak to s tvým strachem vypadá.“ Marina návrh přijala poněkud rozpačitě. Věděla, že musí být statečná, aby zavřela oči a dotkla se toho, čeho se bojí, ale byla rozhodnutá to vyzkoušet. Vždyť už je velká. Proto neprotestovala, když ji rodiče uložili k spánku a ona zhasla světlo. Za chvíli pocítila strach z jednoho stínu, ale podle rady tety Valérie zavřela oči, otevřela ruce a s velkou odvahou záhadný stín ohmatala. Následujícího rána příběhla do kuchyně s širokým úsměvem a se zpěvem: „Strach je měkoučký a jemný. Je to plyšový medvídek!“

III.)

Na závěr úvaha benediktinského mnicha P. Anselma Grüna:

V nemocnicích existují návštěvní hodiny a bývají hojně využívány. Příbuzní a přátelé přicházejí navštívit své nemocné. Přinesou kytičku nebo ovocnou šťávu. Popovídají si s nimi. Tento Ježíšův pokyn je tedy dnes zjevně plněn. Sporný je však způsob, jak nemocného navštěvují. Někdy má člověk dojem, že jde jen o nepříjemnou povinnost.

Je zajímavé, že Ježíš při hovoru o vězněných neříká: „Byl jsem ve vězení, a nenavštívili jste mě“, ale „nepřišli jste ke mně“. Vězněnému stačí, když někdo vkročí do jeho vězení a projeví mu blízkost a solidaritu. Vůbec není na místě vyptávat se po důvodu jeho uvěznění. U nemocného však jde o návštěvu, o upřímné hledání pravdy o druhém. Zajímám se o to, co druhý dělá a jak se mu skutečně daří. Jsem otevřený tomu, co mi říká, i když mě to znejišťuje a zpochybňuje. Při mnoha návštěvách ovšem člověk nabude dojem, že návštěvníci nechtějí slyšet, jak se nemocnému opravdu vede. Především v případě, kdy je vážně nemocen a ocitá se v ohrožení života, se návštěvníci snaží jeho četné nářky překrýt chlácholením. Ujišťují ho, že všechno bude zase dobré, že půjde brzy domů a že se znovu zcela uzdraví. Nemocný ale ví naprosto přesně, že pravda je jiná. Jenže i on má strach, aby své příbuzné neznepokojil. Nechce je zatěžovat řečmi o své nemoci a strachu ze smrti.

Máme-li zábrany navštívit fyzicky nemocného, připadne nám ještě mnohem těžší jít za psychicky nemocným člověkem a osobně si s ním popovídat. Často se pak utíkáme k všeobecným frázím. Neodvažujeme se hovořit otevřeně o jeho depresi nebo o duševní nemoci. A přece dnes těmito nemocemi trpí tak mnozí. Často jde i o velice úspěšné muže a ženy či dokonce právě o ně.

Být milosrdný znamená, že chudobu a ubohost nepozorují pouze na nemocném, nýbrž i na sobě. V nemocném vidím sebe samého jako v zrcadle. Také v duševně nemocném nevidím pouze postižení, ale často i něco velice cenného. Zapředu-li hovor s duševně nemocným člověkem, odhalím jeho fantazie, které odrážejí jiný svět než ten, který znám. Tito nemocní, odborně psychotici, často neznají míru, zato však cítí něco, co nám mnohdy uniká. Depresivní člověk mě zase může upozornit na hloubku a temnotu vlastního bytí. Po návštěvě duševně nemocného člověka proto mohu odcházet domů posílen a obdarován. Záleží pouze na tom, abych nehlédl na nemocného jenom očima psychologie, nýbrž také očima víry.